

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

Art. I. De Conclusione in causa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62656](#)

nem solam citationem, ad instantiam partis emanatam, & reo insinuatam, sufficere, idem aderit n. 78. & desumitur ex Landrecht Tit. 9. art. 1.

Quodsi possessoris citatio, propter ejus absentiam, potentiam vel etiam impotentiam; quod vg. infans aut futilius sit, absque tutorc vel curatore, fieri non possit, vel ad interrumpendam Civilem ejus possessionem adiudicex & porrecto libello de usurpata rei possessione querela offerri: vel, si judicis copia haberi nequeat, querela in scriptis exponi Episcopo: &, si hoc eriam non licet, eadem Notarii & hoc absente aliorum testium manu subscripta publicè proponi potest in loco, ubi possessor do-

miculum habet, l. Ut perfectius eit. Molina disp. cit. n. 16. & Palao Tract. 31. disp. Unic. p. 22. §. 16. n. 5.

Reclè tamen hic DD. duo notant. 160.

Primum est, litis contestatione & citatione interruptam præscriptionem non censi, si actor, qui possessori litem movit, postea succumbat, cito. Molina n. 14. & Haunold. n. 340. Alterum, præscriptionem legitimè inchoatam adversus Ecclesiastim Romanam non interrumpi per sententiam excommunicationis, singulis annis feriâ V. in Cœna Domini promulgari solitam, in occupantes bona Ecclesiæ Romanæ; quia sententia illa spectat folios malæ, non bonæ fidei possessores, cito. Covarruvias n. 5. & Molina n. 18.

TITVLVS XXVII.

De Sententia & Re Iudicata.

Allatis ab utraque parte probationibus exceptionibusque, concluditur in causa, & proceditur ad Sententiam definitivam: quæ instantiæ; &, si in rem iudicatam transeat, ipsi controversiæ principali in judicium deductæ, finem imponit.

ARTICULUS I.

De Conclusione in Causa.

S U M M A R I U M.

1. Ante sententiam fit conclusio in causa:

2. Quæ est renuntiatio ulteriorum allegationum;
3. His aliquando terminum statuit Jūdex.
4. Conclusio excludit facti;
5. Non etiam Juris allegationes.
6. Post eam facti allegationes aliquando à judece injunguntur;
7. Et admittuntur in Criminalibus.
8. Et Matrimonialibus causis.
9. Aliquando etiam in aliis:
10. In judicio Summario & Appellacionis:
11. Et quoties, eas admitti, justa causa juadet.

S 8 8 3

In judi-

2. **I**n iudiciis Ordinariis, præsertim Ecclesiasticis, Sententia definita præmitti solet ac debet Conclusio in causa adeo; ut hanc sine vito nullitas omitti non posse, existimet Felinus in e. Cūm dilectiu. 9. de Fide Instrument. n. 33. Quod tamen cum Panormit. in e. cit. n. 1. eam ad Processus justitiam potius, quā substantiam pertinere: & aliis, hac in re Curiarum seu tribunalium consuetudine seu praxi standum, afferentibus negat Gaill. Lib. 1. obseruat. 107. n. 8. qui tamen n. 2. advertit, in Camera Imperiali nullam sententiam, ne interlocutoriam quidem publicari, nisi in causa legitime sit conclusum.
2. Etiam autem Conclusio in causa Omnium probationum & allegationum ultiorum renuntiatio, totiusque causæ ad decisionem submissio, Innocent. in e. Pastorali s. de Causa possit. n. 1. in causa enim conclusum dicitur, quando, deductis probationibus exceptionib[us]que, litigantes novis allegationibus renuntiant, e. cit. Speculat. Tit. de Renunt. & conclus. n. 3 & Gaill. l. cit. n. 3. quod facere possunt & solent non solum expresse, sive dilertis verbis afferendō, se nullā amplius allegatione uleros: sed etiam tacite, sine ejusmodi protestatione, ut ad sententiam definitivam procedatur, petendo. Deinde idem facere possunt vel simpliciter & absoluē, vel eventualiter dyntaxat & sub conditione, vg. cōm litigantium unus iis renuntiat, si adversa pars nihil novi amplius attigerit: vel, si nihil novi emerget &c. quā ratione aliquando sibi consulit, qui allegationibus prior renuntiat; ne, si forte adversarius novis probationibus utatur, contra eas excipiendi sibi adimat facultatem.
3. Ne verò, si partium altera, aliis alisque & novis semper allegationibus, item extrahere & conclusionem in causa,

istiūque definitionem impedit conetur, nullus controversia sit finis, iudicis erit, ad omnia, quæ pro ipsa faciunt, alleganda unum alterūmve competentem, vg. uniu[er]sitate aut alterius mensis, aut longioris vel etiam brevioris temporis, prout negotii circumstantiae exigere videbuntur, terminum statuere, intra quem in causa concludatur, si id facere distulerit, ea habeatur pro conclusa, & ad sententiam procedatur, juxta Novell. 115. cap. 2. cit. Speculat. n. 1. & Engel ad hanc Rubric. n. 2.

Facta conclusione nullas amplius allegationes facti, neque per testes & instrumenta, admittendas, Regula inflat ex e. Pastorali & c. Cūm dilectiu. cit. delimi solet; quod sit terminus exclusivus omnium allegationum, eaque facta, dicatur, de causa omnino lique, Glossa in e. Significaverunt 36. V. Liquere, de Tifl. & atest. Felinus l. cit. num. 1. Covatuvias Practie, cap. 20. n. 8. & Gaill. l. cit. n. 4.

Dixi, Allegationes facti, de quibus, e. cit. textibus est fermo; quia allegationes & informationes Juri, ut fonte Consilia & Judicia DD. qualia à nostris aliusque Literariarum Universitatum Collegiis Juridicis, & quandoque Theologis à partibus peti solent, exhiberi etiam post conclusionem possunt; Legum enim Juriūque allegatio nunquam prohibita est, Baldus in Autb. Jubemus, c. de Juri. n. 9. cit. Felinus n. 26. & Gaill. n. 1; ubi tamen recte monet, hujusmodi allegationes pro informatione judicis tantum exhiberi, & parum aut nihil prodire, si factum, ex quo jus oritur, l. Si ex plagi 52. §. 2. ff. ad L. Aquil. sufficieret deductum & probatum non sit in Adis; cūm fidem, ad causā decisionem valueram, non faciant, nisi quatenus factum, super quo conceptæ sunt, in Adis efi deducunt, e. Quoniam 11. de Probat. & 1. Adu. 45 ff. de Re judic. quia judex pronuntiare debet

debet secundum allegata & probata l. *Illi-*
citas 6. s. i. ff. de Offic. Prefid.

Quoad facti etiam allegationes Regula statuta complures & notabiles patiuntur exceptions; cum novis ejusmodi allegationibus etiam post ejusmodi conclusionem locus sit. Primo, si judici ad plenam de causa informationem expedire videatur, novum instrumentum produci, alias probations recipi; tali enim casu istas partibus ex officio injungere non prohibetur, c. *Jeanne 10. de Fide Instru-*
mento, cuius notabilis textus est, *Cum ju-*
dex, qui usque ad prolationem sententia,
etiam postquam à partibus extitit in cau-
sa conclusum, deber universa rimari, pos-
sit interrogare de facto, quoties dubita-
tione aliquid occurrit. Ratio est; quia judici nunquam in causa concluditur, quod minùs, ut officio suò ritè fungatur, partem interrogare & ulteriore probatio- nem ab ea recipere valeat, c. cit. Panorum in c. *Cum dilectus cit. num. 3. Felinus ibid. n. 13. & Gaill. obseruat. cit. n. 5.*

Secundò, iisdem locus est in causis Criminalibus, saltem iis, quibus agitur de vita & membris; in his enim etiam parti, scilicet reo, ad probandam suam innocentiam novæ allegationes usque ad ipsam sententiam permittuntur; cum favore defensionis semper sint permisæ, l. *Unius 18.* §. 9. ibi. *Defensionem quocunque tempore,* postulante reos, negari non oportet, ff. de *Q.* tum verò; quia novæ probationes post conclusionem in causa ideo non recipiuntur; quod per hanc illis sit renuntiatum; defensionibus autem, ac proinde probationibus, quibus innocentia demonstretur, in causis Criminalibus, quibus de vita & membris agitur, renuntiare reus non potuerit; cum propriæ vitæ ac membrorum dominus non sit, l. *Liber homo 13. ff. ad L. Aquil.* & propere, renuntiatione illâ non obstante, recipi valeant &

debeant omnia, quæ conferuant ad innocentiam demonstrandam, cit. *Felin. n. 15.* & *Gaill. n. 11.*

Tertiò, in causis Matrimonialibus, saltem iis, quibus agitur de conjugii valore, cit. *Gaill. n. 11.* & *Gonzalez in c.* *Cum dilectus cit. n. 7.* Ratio est; quia hu- jusmodi causæ propter suam arduitatem æquiparantur criminalibus, Bald. in c. *Ad nostram 12. de Probat.* & *Alexand.* Vol. 2. confil. 143. n. 4. Imò in iis ipsa sen- tientia, quantumcunque provide & cir- cumspectè, præsertim contra matrimo- nium lata, nunquam transit in rem judi- catam, c. *Lator 7. de Sent. & re jud.*

Quartò, cùm probanda est exceptio *Excommunicationis*, arg. e. 1. de *Except.* in 6. & quoties in causa vertitur periculum animæ; in talibus enim judex, etiam invitâ parte, novas probationes recipere potest, *Felin. ibid. n. 12. de excommuni- catione aliter sentiens n. 21.* & *Malcard.* de *Probat. conclus. 927. n. 23.*

Quintò, in aliis etiam causis, quando instrumenta aliisque allegationes, non tam ad probandum, quam priores probatio- nes declarandas producuntur; quia prohibitus probare, probationes à se factas declarare non prohibetur, *Felin. ibid. n. 11.* contra Roman. in l. *Admonendi 3. ff. de Jurejurando.* hujusmodi declarationem post conclusionem in causa non admit- tentem.

Sextò, si instrumenta primùm post conclusionem in causa de novo reperta, aut antè probabiliter ignorata sint; idque producentis juramentò probetur, arg. e. *Pastoralia 4. de Except. & l. Oratione 7.* ibi, *Ei maximè si aliquid inopinatum emerget, ff. de Feris, cit. Felin. n. 16.* Bartol. in l. *Admonendi cit. num. 3.* & *Gonzalez cit. n. 7.*

Septimò, casu, quod, adversa parte præfente & non contradicente, instru- ments

menta, aliæque probationes novæ post conclusionem in causa producuntur, eorum receptio valet; quod tali casu à conclusione recessum, eave à judice revocata censeatur, Felin, *ibid.* n. 17. & Panormit. *in c. Cùm dilectus cit. n. 3.*

Octavò, quando in causa à partibus conclusum est cum protestatione & reservatione iuris, instrumenta & probationes alias producendi: quam tamen reservationem in Camera Imperiali non admitti vel attendi, notat *cit. Gaill. n. 15.*

Nond, quando tutoris vel alterius administratoris negligentiâ probationes omissæ sunt, minor, Ecclesia, & quicunque minoris jure gaudent, ad earum productionem etiam post conclusionem in causa admittuntur beneficio in integrum restitutionis, *c. Auditio 3. De in integr. restit. citt. Felinus n. 23. & Gonzalez n. 7.*

NO. Decimò, in causis summarioris, in quibus judex ad instantiam unius partis, alteram interrogare, ab eave instrumenti productionem petere potest, secundum Glosam in *Clement.* Sèpe 2. V. Interrogabit, de *V. S.* & *cit. Felin. n. 19.* apud quem aliqui huic exceptioni locum esse negant in ejusmodi causis prophanis & aliis casibus, ab eodem *Interp. Gaill. observat. cit. & Mascardo de Probat. conclus. 927. an. 7.* relatis.

Undecimò, in causis Appellationis instrumenta & probationes aliae, quibus conclusio in causa in prima instantia obstabat, produci possunt in secunda, *I. Per hanc 4. C. de Temp. Appellat.* quod ulteriori productioni renuntiando de secunda instantia cogitâste non videantur, *Felin. cit. n. 23.*

II. Duodecimò, demum generaliter quandocunque litigantium alter ad instrumenti productionem admitti petit ex causa aliqua, quæ rationabilis & justa iudici videtur, ab isto etiam post conclu-

sionem in causa admitti potest, Maranta de *Ord. Judic.* p. 6. *Actu 9. n. 48.* & *Præthing ad Rubric.* de *Fide Instrumenti n. 42.* in fine.

ARTICULUS II.

De Natura & Varietate Sententiarum.

S U M M A R I U M.

12. *Sententia est pronuntiatio judicis;*
13. *Non etiam arbitrii Compromissarii;*
14. *Dividitur in Definitivam & Interlocutoriam;*
15. *Quæ propriè dicta sententia est;*
16. *Et à definitiva differt, quoad sententiam ipsam;*
17. *Appellationem,*
18. *Et revocationem.*
19. *Variis casibus revocari à proferente etiam ipsa nequit.*
20. *Et aliquando Simplex est.*
21. *Aliquando Mixta, habens vim definitivam.*

S Ententia, sic dicta à *Sentiendo*, inquit, nere est Pronuntiatio judicis iudicis, à litigantibus proposita. *Judicis, inquit, non etiam arbitrii Compromissarii;* et si enim arbitria ad iudiciorum normam redacta sint, *I. i. ff. de Recept. arbitrii. & Compromissarii quoque super re à litigantibus proposita commendandò vel absolvendò pronuntiet: controversia, qua inter eos est, finem imponat: & propter similitudinem, quam cum sententia haberet, arbitrii pronuntiatio in Jure Sententia nominetur, *I. Diem 27. §. 2. I. Si de re 51. ff. I. i. pr. & I. Cùm autem ea 5. pr. V. Sin autem, C. de Recept. arbitrii. Sententia tamen judicialis propriè non est per text.**